

“अथ संसारमसारं भज शरणं पार्वतीरमणम् ।
विश्वसिद्धिं श्रुतिप्रखरं विश्वमिदं तव निदेश-
कम् ॥”)

रक्षकम् । वधः । इति मेदिनी । घातकः ।
इति शब्दरत्नावली ।

शरणा, स्त्री, प्रसारणी । इति शब्दरत्नावली ।

शरणागतः, त्रि, (शरणमागतः प्राप्तः ।) शरणा-
पन्नः । तत्पर्यायः । शरणार्पकः २ अभिपन्नः ३

शरणार्थी ४ । इति त्रिकाण्डशेषः । तदन्वया-
रक्षणयोः गुणद्वयौ यथा,—

“शुद्धहीनश्च भीतश्च हीनश्च शरणमागतम् ।
यो न रक्षत्यभिष्टः कुम्भीपाके वसेद्दुग्धम् ॥

राजस्यशतानां रक्षिता लभते फलम् ।
परमैश्वर्ययुक्तश्च धर्मैश्च स भवेद्दिवः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसंख्ये ५५ अध्यायः ॥ ॥
अपि च ।

“शरणमागतस्तथा यः प्राणैरपि घनैरपि ।
कुर्वते मानवो ज्ञानी तस्य पुण्यं निशामय ॥

सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्महत्यासुखैरपि ।
आयुषोऽन्ते त्रयेन्मोक्षं योगिनामपि दुर्लभम् ॥”

इति पाद्मे क्रियायोगसारे गङ्गामाहात्म्यं नाम
८ अध्यायः ॥ अथ च ।

“लोभाद्देषाद्द्वेषादापि यस्त्वचेत् शरणमागतम् ।
ब्रह्महत्यासमं तस्य पापमाहुर्मनीषिणः ॥

श्राद्धेषु निष्कृतिर्दृष्टा महापातकिनामपि ।
शरणमागतहातस्तु न दृष्टा निष्कृतिः क्वचित् ॥”

इति बह्मपुराणे दानावस्थानिर्णयनामाध्यायः ॥

शरणार्थी, [न] त्रि, (शरणं अर्चयते इति ।
अर्थ+णिनिः ।) शरणमागतः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १।१६२।१० ।

“आगतस्य यद्द्वैतान्तयेव शरणार्थिनः ।
याचमानस्य च वधो वृषांशो गर्हितो बुधैः ॥”)

शरणार्पकः, त्रि, (शरणार्थमर्पयति आत्मान-
मिति । अर्प+ण्युक् ।) शरणापन्नः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

शरणिः, स्त्री, पत्न्याः । इत्यमरः । सरन्त्यनयेति
सरणिः नास्तीति अग्निः इदन्नात् पञ्चे रैपि
सरणी च ।

“सरणिः ओषिवर्त्मनोरिति इत्यादौ रभसः ।”

शु खृ जि हिसने इत्यस्मात् पूर्ववदनौ शरणि-
क्तालयादिश्च । शुभं शुभे प्रदीपे च शरणिः
पथि चावनाविति तालयादावजयः । इति
तट्टीकार्याभरतः । पृथ्वी । इत्यजयः ॥ (हिंसा ।
यथा, ऋग्वेदे । १ । ३१ । १६ ।

“इमामभे शरणिं मोन्धो नः ।”

“हे अग्ने नो ऽस्मत्प्रत्यन्विनी इमामिदानीं
सन्धादितो शरणिं हिंसां व्रतजोपरूपां मोन्धः
चमस्य ॥ ॥ ॥ शरणिं शृ हिंसायामिदंसादौ-
गादिकः अग्निः प्रलयः ॥” इति तद्गाव्ये सायणः ॥

शरणौ, स्त्री, (शरणि + वा डौच् ।) पत्न्याः ।
प्रसारणी । इति शब्दरत्नावली । जयन्ती ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥

शरत्, पुं, पत्नी । कासुकः । इति शब्दरत्नावली ।
धूर्तः । शरटः । भूषणभेदः । इति मेदिनी ॥
चतुष्यात् । इति वंशिसारोद्यादित्तिः ॥

शरण्यः, त्रि, (श्रद्धाति भयमिति । शृ हिंसा-
याम् + “श्रन्त्योश्च ।” उणा० ३ । १०१ । इति
अथः । यदा, शरणमिव । शरण + “शाखा
दिभ्यो यः ।” ५।३।१०३ । इति यः ।) रक्षा-
कर्ता । यथा,—

“ध्येयं सदा परिभवन्नमभीष्टदोहं
तीर्थांसाहं शिवविरिचिबुतं शरण्यम् ।
श्रद्धार्तिहं प्रणतपालभवात्स्वितं
वन्दे महापुरुषं ते चरणारविन्दम् ॥”

इति श्रीभागवतम् ॥

शरण्या, स्त्री, (शरण्य + टाप् ।) दुर्गा । यथा,—
“विधासिभयघोरेषु शरण्यं क्षरणादयतः ।
शरण्या तेन सा देवी पुराणे परिपकृते ॥”

इति देवीपुराणे देवीनिरुक्ताध्यायः ॥

शरण्युः, पुं, वारिदः । घातः । इति विश्वः ॥
भरण्युः । इति शब्दमाला ॥

शरत्, [दृ] स्त्री, (शृ हिंसायाम् + “श्र दृभ-
सोर्दृः ।” उणा० १ । १२६ । इति अदिः ।)
वस्त्ररः । (यथा, रघुः । १० । १ ।

“पृथिवीं शासतस्तस्य पाकशासनतेजसः ।
किञ्चिदूनमनूहर्षः शरदाभयुते यथौ ॥”)
ऋतुविशेषः । स चाश्विनकार्तिकमासद्वया-
त्मकः । इत्यमरः ॥ तत्पर्यायः । शरदा २
कालप्रभातः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ काल-
प्रभातम् ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ वर्षाव-
सानः ५ मेघान्तः ६ प्राटङ्गयः ७ । (यथा,
रघुः । ४ । २४ ।

“सरितः कुर्वती माधाः पथश्चाश्वानकर्हमान् ।
याचये चोदयामास तं शक्तेः प्रथमं शरत् ॥”)
तत्र जलगुणाः ।

“वर्षासु नामसं वारि सेवतोद्भिदमेव वा ।
सर्वं शरदि हेमन्ते तद्गामं सारसन्तु वा ॥” ॥
तत्र ग्राह्यवायुयथा,—

“वसन्ते दक्षिणो वातो भवेत् वर्षासु पश्चिमः ।
उत्तरः शरदे कावे पूर्वो हेमन्तशिशरे ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ ॥

अपि च ।

“शरद्दक्षानभिष्विन्दु लघु तत्परिकीर्तितम् ।
हेमन्तिकं जलं क्षिप्रं बल्यं त्वयं हितं गुरु ॥”

इति राजवल्लभः ॥ ॥

वैद्यकमते आश्विनमासात्मकः । केचित्तु ।
“ऋतुषट्कं समाख्यातं रवे राशिशु चक्र-
मात् ॥
शौशो मेघवर्षौ प्रोक्तः प्राट्ट मियुनकर्कटौ ।
सिंहकन्ये स्मृता वर्षा तुलाद्विकयोः शरत् ।
घनुर्षाहौ च हेमन्तो वसन्तः कुम्भीनकौ ॥”
अथे तु ।
“शिशिरः पुष्यसमयो शौशो वर्षा शरद्विमः ।
माघादिमासयुग्मेः सुहृत्तवः षट् क्रमादप्यौ ॥”

तस्या गुणाः ।

“शरदुष्या पित्तकर्त्री वृष्या मध्यबलावहा ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ ॥

तत्र जातफलम् ।

“नरः शरत्संज्ञकलव्यचम्पा
भवेत् सुकर्मा मनुजस्तरखी ।
शुचिः सुशीलो गुणवान् सुमानो
घनान्वितो राजकुलप्रपन्नः ॥”

इति कौष्ठीप्रदीपः ॥ ॥

तत्र वर्णनीयानि यथा । चन्द्रपटुता । रवि-
पटुता । जलमुक्ताता । अगस्त्यः । हंसः । वृषः ।
सर्पः । सप्तच्छदः । पद्मम् । श्वेतमेघः । घान्यम् ।
शिखिपञ्चमदपातः । इति कविकल्पलता ॥

शरत्कामी, [न] पुं, (शरदि शरत्काले कामयते
कुक्कुरीमिति । कम + णिड् + णिनिः ।) कुक्कुरः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

शरत्पद्मं, स्त्री, (शरदः पद्मम् ।) विताम्बीजम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शरत्पर्व, [न] स्त्री, (शरदः पर्वः ।) कौजागर-
पूर्णिमा । यथा,—
“कौजागरः शरत्पर्वे शरदी क्षृतपूर्णिमा ।”
इति जटाधरः ॥

शरत्पुष्पं, स्त्री, (शरदः पुष्पम् ।) आहुल्यम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ शरदुद्भवकुसुमम् ॥

शरद्, स्त्री, (श्रु + अदिः ।) शरत् । इत्यमरः ॥
शरदन्तः, पुं, (शरदः तदास्थ-ऋतोरन्तो यस्मात् ।)
हेमन्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शरदा, स्त्री, वस्त्ररः । शरदतुः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

शरदिजं, त्रि, (शरदि जायते यत् । जन + डः ।
“प्राट्टशरत्कालदिवां जे ॥” ६ । १ । १५ । इति
सप्तम्या अणुक् ।) शरत्कालजातम् । यथा,
“नयाः प्राट्टविजास्तु पौनसकपञ्चासार्त्तिकाश-
प्रदाः
पथ्या वातकषापहाः शरदिजा हेमन्तजा
बुद्धिदाः ।
सन्तापं श्रमयन्ति सर्वदिघते शैशिव्यवासन्तजा-
क्षुद्यादाहवमिभ्रमार्त्तिश्रमदा यीथे यथासं
गुणाः ॥
इति राजनिर्घण्टः ॥

शरदुदाश्रयं, स्त्री, शरत्कालीनसरोवरम् । यथा,—
“शरदुदाश्रये साधुजातसत्-
सरसिचोदरश्रीसुवा दृशा ।
सुरतनाथ तेऽशुक्लदासिका
वरद निव्रतो नेह किं वधः ॥”
इति श्रीभागवते । १० । ३१ । २ ॥
शरदुदाश्रये शरत्कालीनसरसि । इति श्रीधर-
खामो ॥

शरधिः, पुं, (शरा धीयन्तेऽस्मिन्निति । शर +
धा + “कर्मण्यधिकरणे च ॥” ३ । ३ । ६३ ।
इति किः ।) तूष्णः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
राजेन्द्रकर्णपुरे । ३३ ।